

Νέες εισαγωγές στη Δανειστική Βιβλιοθήκη μας No.33

Τώρα, όσοι πιστοί του βιβλίου θα ενημερώνεστε, όλο το χρόνο, για τα βιβλία που μπαίνουν από την Επιλογή στη Δανειστική Βιβλιοθήκη της Λέσχης μας και στο Πολιτιστικό Βιβλιοπωλείο της. Νέες και παλιές εκδόσεις αξιόλογων πάντα βιβλίων, είναι στη διάθεσή σας για να περάσετε ποιοτικές ώρες μαζί τους. Βιβλία με μόνιμη, διαχρονική αξία, γι' αναγνώστες που νιώθουν ότι ο πολιτισμός γεννιέται και προκόβει μαζί με την αθάνατη ψυχή και το αιώνιο πνεύμα – όχι με τη μόδα!

Ο τετραψήφιος ποιοτικός αριθμός βιβλίου π. χ. 5 3 4 0 δίπλα στον κωδικό του βιβλίου, σημαίνει:

1^ο ψηφίο: περιεχόμενο 2^ο: τέχνη λόγου 3^ο: ποιότητα έκδοσης 4^ο: εικονογράφηση.

5= άριστο, 4= πολύ καλό, 3= καλό, 2= μέτριο, 1= κακό, 0= δεν έχει εικονογράφηση.

Τα εμπνευσμένα βιβλία έχουν έναν ή δύο αστερίσκους.

Τα Ξεχασμένα Παραμύθια, Κώστας Καρακάσης, ΔΓΜ. ΚΝΝ.- Α 1Δ237- 5430- σ. 190

«Ο άγιος του Παλαμιδίου», «Το τρίτο χέρι της Θεοτόκου», «Οι δυο επισκέπτες» είναι μερικοί τίτλοι από τις 6 ιστορίες – θαύματα, που απευθύνονται σε μικρούς και μεγάλους και βασίζονται στη θρησκευτική μας παράδοση.

Η μεταμόρφωση, Φραντς Κάφκα, ΝΒΛ. ΚΝΝ.- Β 1Μ2707- 4440- σ. 159

Ο Φ. Κ. (1883 – 1924) γεννήθηκε στην Πράγα, που τότε ανήκε στην Αυστροουγγρική Αυτοκρατορία. Ήταν Εβραϊκής καταγωγής και έγραψε όλα τα βιβλία του στη γερμανική γλώσσα, αφού ήταν η μητρική του. Στην εποχή του συνέβαιναν μεγάλες ανακατατάξεις στον γερμανικό χώρο, αλλά και στην οικογένεια δεν ευτύχησε, καθώς η σχέση με τον πατέρα του ήταν προβληματική. Ήταν ιδιαίτερα τραχύς και αδιάφορος άνθρωπος ενώ η μητέρα του μάλλον εκκεντρική. Αυτές οι συνιστώσες εξηγούν, εν πολλοίς, την εξπρεσιονιστική – σουρεαλιστική ατμόσφαιρα των έργων του. Αλλοτρίωση, απελπισία, αδιέξοδο, είτε μπροστά στην γραφειοκρατία («Ο Πύργος», «Η Δίκη») είτε μπροστά στη βία που ασκείται στον ιδιωτικό βίο απέναντι στο διαφορετικό ή το αδύναμο («Η μεταμόρφωση»).

«Η Μεταμόρφωση» είναι μια αλληγορία, από τα πιο δημοφιλή, πολυμεταφρασμένα και πολυδιασκευασμένα για το θέατρο, την όπερα και τον κινηματογράφο κείμενα του Κάφκα. Ο ήρωας μεταμορφώνεται ξαφνικά σε σκαθάρι, ενώ διατηρεί ακμαία την ανθρώπινη σκέψη του. Δεν μπορεί πια να εργαστεί και να συντηρήσει τον πατέρα, την μητέρα και την αδερφή του, πράγμα που έκανε ως τώρα. Εκείνοι, ωστόσο, αρνούνται να βοηθήσουν το τεράστιο ζώο να επιβιώσει. Το παράλογο της ζωής, η μεγαλειώδης καλοσύνη απέναντι στην αδυσώπητη κακία, οι φόβοι μας που μας καθιστούν ανοχύρωτους μπροστά στην κοινωνική αδιαφορία ή επιθετικότητα, όλα αυτά έχουν περίοπτη θέση στο βιβλίο.

Τα κείμενα του Κάφκα δεν προσφέρονται για χαλάρωση. Προκαλούν αγωνία, ερωτηματικά για την ηθική του κόσμου και για την άδικη αντιμετώπιση των ανθρώπων από ένα παράλογο σύστημα.

Η Γη των Ζωγραφισμένων Σπηλαίων, Jean M. Auel, ΜΘΣ. ΕΠΧ.- Β 1Μ2411*- 5530- σ. 938

Πρόκειται για ένα προϊστορικό έπος, όπου ανιχνεύονται οι απαρχές των ταξικών, φυλετικών, πολιτιστικών διαφορών των ανθρώπων. Η αγάπη φαίνεται να παίζει τον ίδιο λυτρωτικό ρόλο σε εκείνη την νεαρή κοινωνία. Υπάρχουν υπέροχες περιγραφές της παρθένας φύσης, μέσα στην οποία ο άνθρωπος παλεύει με αδυσώπητες δυνάμεις για την επιβίω-

σή του. Και αυτού του έργου προηγήθηκε ενδελεχής έρευνα της ιστορικής περιόδου από την συγγραφέα, η οποία έχει λάβει πάμπολλες τιμητικές διακρίσεις και βραβεία.

Ίστορία της Έλληνικής Έπανάστασης (τόμος Γ΄), Σπυρίδων Τρικούπης, ΙΣΤ. ΜΛΤ.- Β 212612- 4440- σ. 395

Ο πολιτικός και ιστορικός Σπυρίδων Τρικούπης διετέλεσε πρώτος πρωθυπουργός την περίοδο της αυτονομίας της Ελλάδας το 1828 – 1829. Ο Σπυρίδων Τρικούπης, Μεσολογίτης στην καταγωγή και πατέρας του μεγάλου Έλληνα πολιτικού Χαρίλαου Τρικούπη, ήταν ένας από τους πιο επιφανείς και μορφωμένους Ελλαδίτες που έφθασαν στα ύπατα αξιώματα της πολιτείας και παράλληλα άφησαν σημαντική παρακαταθήκη για τα ελληνικά γράμματα και τους μελλοντικούς ερευνητές της ελληνικής ιστορίας για την περίοδο 1821 – 1828. Προλαβαίνοντας τους δυνητικούς επικριτές του ο συγγραφέας αναφέρει τα εξής:

αξιώματα της πολιτείας και παράλληλα άφησαν σημαντική παρακαταθήκη για τα ελληνικά γράμματα και τους μελλοντικούς ερευνητές της ελληνικής ιστορίας για την περίοδο 1821 – 1828. Προλαβαίνοντας τους δυνητικούς επικριτές του ο συγγραφέας αναφέρει τα εξής:

«...Αν αφήσωμεν μόνους τους μεταγενεστέρους να συγγράψωσι την σημερινήν ιστορίαν, δεν δύνανται να την συγγράψωσι βεβαίως εκ προσωπικών γνώσεων, ως μη σύγχρονοι, αλλ' εκ παραδόσεως και απλής ακοής· οι δε μέλλοντες να επικρίνωσι την συγγραφήν ταύτην, ή σύγχρονοι θα είναι του μεταγενεστέρου τούτου συγγραφέως, ή μεταγενέστεροι αυτού· ό έστιν ουδείς εκ των αυτοπτών. Δύνανται να συγγράψωσιν οι μεταγενέστεροι την ιστορίαν, και εκ των σωζομένων εγγράφων του καιρού τούτου. Αλλά τις αγνοεί ότι τα έγγραφα ταύτα, εξ αιτίας των περιστάσεων, διηγούνται ως επί το πλείστον άλλ' αντ' άλλων, ποτέ μεν εν γνώσει, ποτέ δε εν αγνοία της αληθείας; Ποίας λοιπόν πίστεως αξία εμπορεί να θεωρηθή ιστορία γραφείσα τοιουτοτρόπως, ό εστιν ανεξέλεγκτος, αναπόδεικτος και ύποπτος;

Ταύτα πάντα λαβών υπ' όψιν, δεν εδίστασα να επιχειρήσω την συγγραφήν της συγχρόνου μου επανάστασεως, και τόσω μάλλον, καθ' όσον είκοσι και τριάντα ετών παρέλευσις αφ' ότου τα ιστορούμενα συνέβησαν αρκεί και τον σάλον των παθών, όσα διήγειραν οι καιροί εκείνοι, να κατευνάση, και την επί των συμβάντων τούτων παθούσαν, ίσως και νοσήσασαν, του ανθρώπου κρίσιν σώαν και υγιή ν' αποκαταστήση. Αν έσφαλα, δεν έσφαλα ως σύγχρονος, αλλ' ως παντός καιρού άνθρωπος, καθ' όσον μάλιστα η ιστορική αύτη ύλη ήτο και είναι εισέτι ασύνακτος και ακαθάριστος...»

Ίστορία της Έλληνικής Έπανάστασης (τόμος Δ΄), Σπυρίδων Τρικούπης, ΙΣΤ. ΜΛΤ.- Β 212613- 4440- σ. 401

«Η ιστορία του Τρικούπη ξεκινά από τα αίτια της Επανάστασης και τη Φιλική Εταιρεία και καταλήγει στο 1830, με την ανακήρυξη της ελληνικής ανεξαρτησίας. Είναι έργο μετρημένο, γραμμένο χωρίς στόμφο. Η γλώσσα του κειμένου ακολουθεί τη «μέση οδό», ούτε δημοτική ούτε αρχαϊζουσα, μια συγκρατημένη καθαρεύουσα. Διακρίνεται για την ισορροπημένη δομή του και τον πολιτικό στοχασμό που διατρέχει την περιγραφή των γεγονότων. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η αγγλόφιλη και συνταγματική τοποθέτηση του συγγραφέα και η σύμπλευσή του με τον Αλέξανδρο Μαυροκορδάτο επηρέασαν την ιστορική του γραφή, την ερμηνεία των γεγονότων και τον χαρακτηρισμό των πρωταγωνιστών της Επανάστασης.

Ο Τρικούπης αναζήτησε πάντως την αλήθεια, αναγνωρίζοντας με εντιμότητα ατέλειες και ανακρίβειες στο έργο του. Γεννημένος ποιητής, σύμφωνα με τον Κ. Παλαμά, οδηγήθηκε από την ίδια τη ζωή στην πολιτική και στην ιστοριογραφία. Άλλωστε, όπως γράφει πάλι ο Παλαμάς, η αλήθεια που αναζητά ο ιστορικός «μοιάζει πάρα πολύ με την ποιητική αλήθεια». Ο ποιητής και πολιτικός Σπυρίδων Τρικούπης συναίρεσε λοιπόν τις δύο αυτές ιδιότητές του στη συγγραφή της Ιστορίας.»

Ο Τρικούπης αναζήτησε πάντως την αλήθεια, αναγνωρίζοντας με εντιμότητα ατέλειες και ανακρίβειες στο έργο του. Γεννημένος ποιητής, σύμφωνα με τον Κ. Παλαμά, οδηγήθηκε από την ίδια τη ζωή στην πολιτική και στην ιστοριογραφία. Άλλωστε, όπως γράφει πάλι ο Παλαμάς, η αλήθεια που αναζητά ο ιστορικός «μοιάζει πάρα πολύ με την ποιητική αλήθεια». Ο ποιητής και πολιτικός Σπυρίδων Τρικούπης συναίρεσε λοιπόν τις δύο αυτές ιδιότητές του στη συγγραφή της Ιστορίας.»

(Εφημερίδα «Βήμα», 9.4.2006, από άρθρο της κ. Χριστίνας Κουλούρη, καθηγήτριας Νεότερης Ιστορίας στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου.)

Το Δώρο της Ψυχοθεραπείας, Irvin D. Yalom, ΜΛΤ. ΨΧΛ.- Β 7Ψ1043- 4540- σ. 301

Είναι ένα βιβλίο που απευθύνεται στη νέα γενιά ψυχοθεραπευτών, μέσω παραδειγμάτων από τις συνεδρίες του Yalom και συστάσεων βασισμένων σε 45χρονη κλινική πρακτική. Αλλά και οποιοσδήποτε άνθρωπος που ασχολείται με την ενδοσκόπηση θα βρει οπωσδήποτε διαφωτιστικά σημεία και παρατηρήσεις, όλα χρήσιμα για την αυτοεξέλιξη.

Πιάστε τους!, Φίλιππος Μανδηλαράς – Μαρία Παπαγιάννη, ΜΘΣ. ΠΡΠ.- β 1 1925- 4443- σ. 261

Ποιος κυνηγάει ποιον στο δάσος των μουσώνων; Πρωταγωνιστούν ένα ζευγάρι δημοσιογράφων, δυο παιδιά, ένας τσιρκόλανος με το τσιράκι του, ένας τυχοδιώκτης γάτος και όλα τα ζώα και τα πουλιά του δάσους. Τα παιδιά από 8 ετών θα απολαύσουν την πλοκή

αλλά και τα πολύ όμορφα σκίτσα. Το βιβλίο έχει τιμηθεί με έπαινο από τον Κύκλο Ελληνικού Παιδικού Βιβλίου.

Μέσα σε ένα βιβλίο ο άνθρωπος μπορεί «να κατοικήσει» γιατί το βιβλίο έχει μια δομή χρονική και διαδοχική, όπως η ίδια η ζωή, και είναι δρόμος και μέθοδος.

Χουλιάν Μαρίας, Το Πεπρωμένο του Βιβλίου (Βιβλίο & Ζωή 6^ο)

Περισσότερα στο www.elbi.gr